

249 F. CYGNÆUS — J. V. SNELLMAN 27.VI 1840
HUB, JVS handskriftssamling

Helsingfors den 27 Juni 1840. kl. 7 om aft.

Hjertans Broder!

Mitt sednaste bref har väl *möjligtvis* hamnat i Din värjo. Om så är har Du väl fått både mer af ord och af visor än för Dig har synts godt. Doch darum keine Feindschaft nicht. Jag tror fullt och fast, att Du ej med harmsen blick skall se på denna korta afskedshelsning. Måhända bli dessa rader på länge, länge — de sista, raspade af min hand, Du håller i Din. Låt mig dock veta, hvar mina tankar, eller ock någon breflapp skola uppsöka Dig härefter. Svårligen skall en sådan punkt bli för mig en fremmande, äfven om den jemte Dig skulle inrymma den mythologiska Storhedningen Strauss. Gud följ Dig äfven dit!

I mörka stunder tyckes Du vilja lyssna till frestelsen, att taga Din *hand* bort från det land, hvilket Du har att tacka för Ditt *andliga* lif. Ett ord till, råd i fall, som mer än några andra, angå to be or to not be, synes ock mer än något annat betänkligt.

Äfven jag har på sednare tider bittrare än någonsin förut begynnt känna, att det ej är godt att lefva, der det ej finnes någon *säkerhet* i verlden. Men jag känner dock lika bestämdt, att det ej är godt för en viss temmeligen väsendtelig part af människoklekamen, kalladt hjerta, att lefva utan ett visst näringsställe, kalladt fädernesland. Särdeles kräsligheter består väl ej, åtminstone åt oss, i vårt. Men så länge man ej ännu haft den otouren, att se detta inskränkt till dess fängelser, lärer man dock njuta der något, som kännes friskare, mera uppfriskande än sådant vankas i någon annan vrå af verlden. Du lär veta att jag menar hemlandets vårluft, under alla årets vexlande tider.

Skulle Du haft det vettet att söka Din lycka som Conrector vid den läroanstalt, hvilken som styresman vördar undertecknad, tror jag nästan, att vi på dess ruiner — dess hus ruineras i höst — kunnat bygga och bo godt nog. Men om jag ej fått till confrater Straussens, fandt fadder, lärer jag ej kunna undvika att som sådan helsa Hengstenbergs svans Julius; och sådan lycka synes mindre afundsvärd, tycks det.

I sammanhang med dessa föga leende utsigter får jag måla ännu ytterligare fan på väggen för Dig. Din fluga har sluteligen och sist krupit, hardt nära vinglös, ur de censoriska klipparenes saxar. Uppsatser angående / änn-(berörde) / mer-berörde / Strauss har in totum et tantum strukit flagg och för resten i synnerhet Din mention honorable angående Dina gynnares härstädes communicativa lynne.

En vecka har masken yttermera blifvit uppehållen på tryckerit — men i måndag skall en kapplöpning med blixten begynnas. Skall något klifva fram i stället för det förskjutna? Angående Dina, i bref till Jacobum, yttrade betänkligheter om en viss *sexa*, hvilken till råga på de fordna, för appetiten skull, kommer fram(led)s det att tagas här i landet, vill jag omförmåla något ifrån »den staden Anecdote». Sagde Jacobum och jag mötte på aftonqvisten, en aktningvärd man, af jordiske menniskor benämnd Stubbe (i Walhall klingar namnet mera skönt). Vi framtedde scriptum och då han pustat sig fram, tung af att hafva jemte de öfriga Mediceerna proberat 12 but(eljer) et quod excurrit Champagne etc. — till punctum saliens — så upphof han fromt sin blick och sade med den honom egna gudomilda tonen ett af sina dicta classica: »ne audivimus quidem esse» etc.

Du kan deraf sluta att de *tänkande* bland oss ta saken kallt. Att de

betalande göra det likaså, tills de digna, kan lika litet betviflas. När de engång blifvit bragte derhän, kunna de ju göra det ännu *kallare*. Det Finska folket har ju mera fallenhet för practisk filosofi, än **Du** hos Dig sjelf velat upptäcka.

Bland de förnämligaste tröstegrunder på denna tid vill jag för Dig omröra tvenne. 1:o Gamle Elias Lönnrot har hållit hus bland oss hela detta halfår. När man får lefva ihop med en sådan trofast stor man, är det visserligen en fröjd, att på sätt och vis vara menniska äfven. 2:o Jag hade ved att elda i alla tre ugnarna i går — och upphörde sålunda att frysa; 10 hvilket jag hittills denna midsommarstid dugtigt gjort.

Måtte äfven Du hitta på ett varmt ställe i den kalla verlden; sådant önskas varmt

af Din vän Fdr. Cs.

250 *J. J. NORDSTRÖM, J. J. NERVANDER, F. TENGSTRÖM & L. FAHLANDER — J. V. SNELLMAN*
2. VII 1840

20 *HUB, JVS handskriftssamling*

Käraste Broder!

Håll mig ursäktad, att jag skref till Dig en Lügen, då jag lofvade att ej svärta ett papyr på länge för Din skull. Inbilla Dig att pennan är doppad i puraste Champagne, som jag tömt med ynglingen Dahlqvist, hvilken är en praeses. Prof. Jean Jacques hade nu just den finheten att i samma nektar proponera Din skål. Nå strunt i den. Men några gubbar bedja 30 eller par flickor i famnen Kan du gissa att han är hjertligt sinnad. *Tre* bedja helsa Mellin. De äro ock hjertliga. Så är jag ock. Du vet väl huru jag är. Cajsanjemi midnattstiden, den 2 Juli. Res ej från St(ock)h(ol)m förr än i November. Vi druko Din Skål i qväll.

Nstm

Res med Gudi och inse som jag engång att alla folk äro mer eller mindre Esquimauxer.

J. J. Ndr

Det är en sakramenskad lögn.

Nstm

40

Lyckönskan från och åter!

tuus

Sampo har blifvit en ångmachin,

Vill Gud hellsar jag på Dig omkring den 20 Julii helsa Mellin ock säg honom att han må komma hit till högtidligheterna. det fan må honom *anoncereras*

F. Tengström

50 För öfrigt ber Han Dig uträtta sina commissioner.
Hjertligt älskade broder! en hjertelig helsning!

Ex officio
L. Fahlander